

מ"ת 10657/02/14 - מדינת ישראל נגד אלעד חרדון

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 10657-02-14 מדינת ישראל נ' חרדון(עציר)

בפני כב' השופט דורון חסדאי
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
אלעד חרדון (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד ג'קי סגרון

החלטה

רקע כללי התמצית

1. כנגד המשיב הוגש ביום 5.2.2014 כתב אישום, המייחס לו ביצוע עבירות של החזקה ושימוש בסם מסוכן לצריכה עצמית, החזקת כלים לצריכה עצמית, החזקה ושימוש בסם מסוכן שלא לצריכה עצמית ו- החזקת כלים שלא לצריכה עצמית.
2. בד בבד, הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.
3. בהחלטת בית המשפט מיום 5.2.2014, ולאחר שב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, נקבע כי קיימת עילת מעצר בהתאם להוראת סע' 21 (א) (1) (ג) (3) לחוק המעצרים. שרות המבחן נתבקש להגיש תסקיר מעצר אשר יבחן, על פי בקשת המשיב, אפשרות שילובו בהליך גמילה בבית "חוסן".
4. תסקיר שרות המבחן הוגש ביום 17.2.2014. התסקיר אינו בא בהמלצה לשחרור. בדיון שהתקיים ביום 19.2.2014, נתבקש בית המשפט על ידי ב"כ המשיב להורות לשרות המבחן להגיש תסקיר משלים, אשר יבחן מפקחים/ערבים נוספים שיוצגו בפניו.
5. שרות המבחן הגיש תסקיר משלים בהתאם מיום 25.2.2014. אף תסקיר זה לא בא בהמלצה לשחרור (לעניין התסקירים ר' בהרחבה סע' 38 להלן).

6. יצוין כי ביום 11.2.2014 הגישה המבקשת כתב אישום מתוקן, בגדרו נוספו לעבירות מושא כתב האישום המתוקן שתי עבירות:
- יצוא, יבוא, מסחר והפצת סמים מסוכנים (באישום הראשון) ועבירה של תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו (באישום השני, הכולל אף את שאר העבירות שבא זכרן בכתב האישום הראשון).
7. בהחלטת בית המשפט מיום 11.2.2014 בתיק הפלילי, הוריתי כי כתב האישום המתוקן יועבר לעיון שרות המבחן.
8. בדיון שהתקיים ביום 27.2.2014, ציין ב"כ המשיב, בין היתר, כי הגשת כתב האישום המתוקן על 2 העבירות שנוספו בו, אשר טרם נדונה שאלת קיום הראיות לכאורה לגביהן, יצרה אצל שרות המבחן רושם שהמדובר בסוחר סמים.
- בנסיבות אלו, טען ב"כ המשיב כי הוא עומד על קיום דיון בשאלת קיומן של ראיות לכאורה, ביחס לשתי העבירות שנוספו לעיל.
9. יובהר - ב"כ המשיב אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה ביחס לאישומים שיוחסו למשיב בכתב האישום המקורי (ר' החלטת בית המשפט מיום 5.2.2014; דברי ב"כ המשיב בדיון מיום 19.2.2014, עמ' 4, ש' 1; פרוטוקול הדיון מיום 27.2.2014, עמ' 5, ש' 12-21).
10. ב"כ הצדדים טענו לפיכך בשאלת קיומן של ראיות לכאורה ביחס לשני האישומים הנ"ל והתייחסו בטיעוניהם אף לשאלת קיומה של עילת מעצר ואפשרות שחרור המשיב לחלופת מעצר (ר' עמ' 5 לפרוטוקול, משורה 24 ועד עמ' 10 לפרוטוקול, שורה 11).

ראיות לכאורה - המסגרת המשפטית

11. כאשר בוחנים עצם קיומן של ראיות לכאורה, יש לראות "תמונה כוללת באשר לפוטנציאל הראייתי הטמון בחומר החקירה, כלומר, אם קיים סיכוי סביר שמחומר חקירה זה תצמחנה בסוף המשפט ראיות אשר תבססנה את אשמת הנאשם" (ר' בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 148-149). וכן "אם מכלול הראיות שבתיק החקירה הוא כזה, שהרשעה או הזיכוי הם אך פונקציה של מידת האמון שהשופט בהליך הפלילי העיקרי יתן להם, כי אז קיים סיכוי סביר להוכחת האשמה" (שם, עמ' 149) (ר' גם: בש"פ 2201/09 דהן נ מ"י - (18.3.09)).
12. הלכה היא כי בשלב הדיון בבקשת המעצר - בית המשפט אינו נדרש לקבוע שאלות הנוגעות למשקלן של הראיות לכאורה או למהימנות העדים (ר' בש"פ 2361/09 מצארווה נ' מדינת ישראל (5.5.2009); בש"פ 3742/008 עובייד נ' מדינת ישראל (20.5.2008)).

13. יתר על כן, יכול שעילת מעצרו של נאשם תתגבש על בסיס חומר חקירה המורכב מתשתית של ראיות נסיבתיות בלבד, מקום בו ראיות אלה הינן בעלות עוצמה כזו המובילה למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכויי ההרשעה. (ר' בש"פ 991/99 **מדינת ישראל נ' משה קנילסקי** (17.2.1999); בש"פ 1466/04 **זדה נ' מדינת ישראל** (26.2.2004); בש"פ 8006/09 **בוכניק נ' מדינת ישראל** (25.10.2009)).

14. זאת ועוד, הלכה היא בשלב הדיון בבקשת המעצר, בית המשפט אינו נדרש באופן מדוקדק להערכת משקלן של העדויות השונות (ר': בש"פ 12038/04 **הייב נ' מ"י**; בש"פ 2159/03 **חזיזה נ' מ"י**).

וכן בשלב זה, אין בית המשפט קובע "ממצאים מרשיעים או מזכים" ואין הוא עוסק בסיכום הראיות ובהכרעה (ר' בש"פ 7159/04 **אבו ג'ילדן נ' מדינת ישראל**).

15. ר' בש"פ 10162/08 **אבו גרדוד נ' מ"י** (טרם פורסם - 15.12.08) נפסק בין היתר כי:

"חומר הראיות בהליך מעצר הוא חומר גולמי שטרם עבר תהליך עיבוד בהליך הפלילי, ובחינתו משקפת עמדה ראשונית, לכאורית, ביחס למעורבות הנאשם בעבירה המיוחסת לו, אשר טרם עברה את מבחני ההערכה הראייתית - שיפוטית הצפויים להיעשות במשפט גופו" [בש"פ 1572/05 **זוארץ נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 10.4.05)]. מעצרו של נאשם מותנה, איפוא, התקיימותו של סיכוי סביר לכך שיהא בראיות הקיימות נגדו, לאחר שעברו את כור ההיתוך של ההליך הפלילי, כדי להביא להרשעתו של הנאשם..."

תיק החקירה - ראיות לכאורה

16. שאלת קיומן של ראיות לכאורה תיבחן באשר לשני האישומים שנוספו בכתב האישום המתוקן, לפי שביחס לאישומים שנכללו בכתב האישום המקורי, לא היתה מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה.

סחר בסם

17. השוטר רס"ר קובי פרץ בדו"ח הפעולה מיום 31.1.2014 (שעה 01:20) מצוין, בין היתר, כי נשלח לבצע תצפית על המשיב המתגורר ברח' יוחנן הסנדלר 9 בנתניה, ועוד אדם בשם סמי ביטון. לדבריו, התמקם בתצפית ו- "ראיתי אדם עם חולצה אפורה בהירה שמגיע לעבר הכתובת של אלעד חרדון (המשיב - ד.ח.נ.)... ושורק ולאחר מכן מסמן למישהו שעומד באזור הסלון סימונים עם הידיים וסופר כסף, לאחר כמה דקות זיהיתי את החשוד העונה לשם אלעד חרדון יוצא למרפסת בקומה שניה בחזית הבנין וזורק דבר מה אשר חשוד כסם ולאחר מכן הבחור שלמטה עם החולצה אפורה ניגש לכיוון הכניסה על מנת להעביר לאלעד חרדון את הכסף..." (עמ' 1).

18. עוד מצוין השוטר פרץ כי בהמשך "זיהיתי את הבחור הדתי מגיע עם אופניים בחור העונה לשם

יצחק חלפון... וכנכנס לכתובת של אלעד חרדון... כאשר יש לו שקית איתו שקופה (לבנה) וכתובה דבר מה, לאחר מכן זיהיתי את הבחור הדתי בביתו של החשוד אלעד חרדון, לאחר מכן זיהיתי את הבחור יצחק חלפון יורד ולאחר מכן נוסע עם האופניים וחובר לרכב מסוג מאזדה בצבע כהה ומקבל ממנו סכום בשטרות כסף... " (עמ' 1, ו-2 רישא).

19. בעמ' 2 להודעתו מפרט פרץ, בין היתר, כי חלפון שב לכתובתו של המשיב ולאחר כמה דקות ירד לטייל עם כלב "... ולאחר כמה דקות הגיע רכב אדום מסוג פיאט 500 עם גג נפתח (סאן רוף) ועמד בסמוך לביתו של החשוד אלעד חרדון הנהג והבחור שאיתו נשענו על המכסה מנוע של הרכב הנהג במרכז והבחור שאיתו בצידי הימני הקדמי של הרכב ואז זיהיתי את החשוד אלעד חרדון מגיע ביחד עם עוד אדם הלוכש מעיל שחור, אלעד חרדון חבר לנהג הרכב הפיאט והביא לו ביד דבר מה אשר לפי החשד מדובר בסם... ואז הרכב האדום התנתק מהמקום...".

20. פרץ מצוין בהודעתו כי בעת השמירה על המשיב בבית (לאחר שהשוטרים נכנסו לדירת המשיב), הוא ביצע עליו חיפוש ותפס בכיסו הימני-האחורי סכום כסף, אשר נספר מולו 3 פעמים "בסכום של 1200 שקל... ו- 100 דולר" (עמ' 3 למטה).

21. בדו"ח הפעולה של רס"מ יוחננוב ירון מיום 31.1.2014 צויין, בין היתר, כי "בשלב מסוים השוטר קובי פרץ דיווח על רכב קטן אדום... הגיע ליוחנן הסנדלר בנין 9 ואחד הדמויות הגיעה אל הנהג וביצעה מסירה...".

בוצע תיקול ועצירה של רכב זה ונתפסו בו הנהג דראי והנוסע שליידו עדן לוגסי ו-"התכופתי מתחת לכיסא הנהג וראיתי מהרצפה שמחוץ לרכב שקית. השקית היתה מתחת למקום הנהג והרמתי אותה בזהירות וזיהיתי חומר חשוד כסם מריחואנה בשקית אוכל..." (עמ' 1).

השוטר יוחננוב מתאר כי לאחר מכן חזר לדירתו של המשיב (ביוחנן הסנדלר 9/5), ביצע חיפוש ראשוני על החשודים ועל ברוך בודביקה נמצא סכום של 21,600 ₪ וכן נתפסו סמים בדירה "ובמדף האמצעי בתוך קופת פלסטיק יחד עם התחתונים זיהיתי שקית אוכל ובתוכה חומר חשוד כסם מריחואנה..." (עמ' 2).

22. אף השוטר מושיקו לוי בדו"ח הפעולה מיום 31.1.2014, שעה 02:33, מתאר את עצירת הפיאט 500 בצבע אדום וכי לאחר התיקול, נתפס בו חומר חשוד כסם (עמ' 1 למטה ועמ' 2 למעלה).

(ר' לעניין זה גם:

א. דו"ח פעולה של רוניאל גבאי מיום 31.1.2014, שעה 03:30, בעמ' 1.

ב. דו"ח פעולה של השוטר חיים בן שאנן מיום 31.1.2014, שעה 02:20, בעמ' 1.

ג. דו"ח פעולה של עדי טפולה מיום 31.1.2014, שעה 01:45, בעמ' 1 למעלה).

23. בתיק החקירה, מצוי תמלול שיחה שקיימו השניים שנתפסו ברכב הפיאט האדום - עדן לוגסי (נחקר 1) ויונה דראי (נחקר 2) מיום 3.2.2014.

בדו"ח נרשם בין היתר:

"נחקר 1 - מה אמרת עלי?"

נחקר 2 - לא אמרתי לה כלום

נחקר 1 - אני אמרתי לה זרקו לנו את זה באוטו

נחקר 2 - אמרתי לו (מילים לא ברורות) --- ביקש ממנו לעצור שם, לא יודע למה, יצאתי עישנו סגריה וזהו

נחקר 1 - לא טוב לא טוב, אל תגיד לו אני, הוא רוצה להכניס אותי בית סוהר (מילים לא ברורות) תגיד לו לא יודע (עמ' 1)

.

.

.

נחקר 1 - תגיד שנשארנו באוטו (מילה לא ברורה) זרק לנו לתוך האוטו ונסענו... זה שימוש עצמי...

נחקר 2 - זה היה (מילים לא ברורות) מתחת לאוטו מה אתה מדבר

נחקר 1 - הוא רוצה לזיין אותי שנה וחצי

נחקר 2 - על שימוש עצמי

נחקר 1 - לא על סחר

נחקר 2 - למה סחר? גם אותי?

נחקר 1 - אה

נחקר 2 - גם אותי?

נחקר 1 - אמרתי לו שלא ראיתי אותך תופס כסף, לא ראיתי אותך עושה כלום" (עמ' 2).

ובהמשך בעמ' 3 -

עמוד 5

"נחקר 1 - הוא שאל אותי על הכסף, אמרתי לו הוא לא הוציא כלום. אז הוא אמר לי מה זה הכסף שיש עליו, אמרתי לו לא יודע. אמרתי לו לא יודע אותי מצאו את זה מתחת לאוטו

נחקר 2 - מה הם רוצים?

נחקר 1 - תגיד לו לא יודע לא יודע לא יודע. הם לא יכולים לעשות לך כלום."

24. עדן לוגסי בהודעתו מיום 31.1.2014, שעה 03:17, ציין בין היתר כי: "...יונה אסף אותו מהבית... ואז נסענו לכיוון רמת עמידר/ הרצל לא יודע איך קוראים לזה. חיכינו שם באוטו, זרקו לנו את השקית בפנים בתוך האוטו ונסענו..." (עמ' 1).

ובהמשך בעמ' 2 -

לוגסי נשאל כמה עלתה השקית הזו והשיב "אני חושב שלוש אלף. לא בטוח." הוא נשאל כיצד יודע שזה הסכום אם לא ראה את דראי סופר והשיב "כי אני זוכר שחבר דיבר עם חבר ואמר לו שזה המחיר. בגלל זה אמרתי לא בטוח."

בעמ' 3 להודעתו ציין לוגסי כי, "ידעתי שהולכים לקבל משהו לא ידעתי, היידרו או חשיש..." (ש' 58).

ובהמשך, נשאל האם מדובר בשקית גראס והוא השיב בחיוב ונשאל האם גראס עולה 3000 ₪ והשיב "ככה ממה שאני יודע כן" (ש' 75-78).

25. דראי בהודעתו מיום 31.1.14, שעה 02:16, ציין בין היתר לא היה מצב שהסם היה במכוניתו טרם לארוע המתואר בהודעתו וכתב האישום (עמ' 4 שורות 105-106).

בהודעתו השניה מיום 31.1.14 שעה 10:58 ציין דראי כי הוא לא קיבל סמים, הוא נשאל האם בזמן שעמד עם הרכב מישהו התקרב אליו והשיב "אלעד בא אמר שלום...." הוצג לו כי הוא כן דיבר עם המשיב, תשובתו: "לא אצא מלשין כי אתה יודע שיבואו אלי הביתה. אני מפחד ואתה יודע את זה טוב מאוד. אז אלעד עבר _____ שלו אפילו לא נתן כיף..." (עמ' 2 שורות 45-49).

26. המשיב בהודעתו מיום 31.1.14 שעה 09:54, ציין בין היתר כי לא סחר בסם. הוא נשאל האם מכיר את דרי יונה והשיב שהוא חברו והוא "היום היה אצלי מתחת לבית שעה 19:00 20:00 דיבר איתי

על משהו אישי. לא אפרט".

הוא נשאל האם מכיר את עדן לוגסי והשיב "בטח הוא היה עם יונה היום. היה איתו באוטו. יונה נהג עדן ביב (צ"ל - "ישב") באוטו. אני דיברתי עם יונה". (עמ' 2 להודעה באמצע מלמטה).

27. בהודעתו מיום 4.2.14 השיב המשיב, כין היתר, כי השקית עליה הצביע לשוטרים היתה "כשולחן בסלון". הוא נשאל איזו שקית זו והשיב "שקית אוכל" (עמ' 2 ש' 12).

לדברי המשיב הוא "מפרק" את הסם שהוא מקבל מחולים (הזכאים לקבלו), לשקיות כי "על כל שקית יש את הקוד של החולה ואני לא רוצה לסבך את החולה שמביא לי את זה..." (עמ' 5 שורות 125-128).

המשיב אישר כי נתפסו עליו 1200 ₪ ומאה דולר (עמ' 6 שורה 181).

המשיב אישר כי פגש ביום חמישי בערב את יונה ועדן "למטה מתחת לבית שלי" (עמ' 7 שורות 227-230).

וכי הוא ירד אליהם (עמ' 8 שורה 234).

המשיב הכחיש כי שקית ניילון שלו נתפסה ברכב הפיאט (עמ' 8).

תקיפת שוטר

28. רונאל גבאי בהודעתו מיום 31.1.14 מצוין, בין היתר, כי בעקבות הסחר בסמים שבוצע הוחלט על כניסה לבית המשיב, וכאשר הדלת נפתחה הם נכנסו בצעקות "משטרה משטרה", הוא זיהה 5 אנשים בבית צעק להם לשכב, הוא פנה למשיב שהוא מבצע חיפוש בבית בעקבות זיהוי של סחר בסמים, הוא לקח את המשיב לביצוע חיפוש על גופו, הוא נכנס לחדר "כאשר אני מריח ריח חזק של אלכוהול מפיו הוא התחיל לצעוק עלי לקלל אותי והרים את ידיו לכל עבר ניסיתי להרגיע אותו אבל הוא המשיך להרים את קולו ולצעוק "אבא אבא" בשלב זה חב"ש (חיים בן שאנן - ד.ח). הגיע לסייע לי הוא דחף אותי עם ידיו, ניסיתי לתפוס אותו ביד אבל לא הצלחתי. תוך כדי ניסיון להשתלט עליו אמרתי לו שיפסיק אם לא אני ישתמש כנגדו בשוקר חשמלי הוא המשיך לזוז וליפול לכיוון הרצפה כי היו שם מלא שקיות. תוך כדי זה תפס לי ביד בניסיון נוסף להשתלט עליו הזזתי אותו שוב על שיפסיק.... הוא לא הפסיק והמשיך להתפרע בצורה מוזרה ואינה נורמטיבית ואלימה מאוד מאוד והוא תקף אותי מספר פעמים ופגע לי ביד וגם... עם רגליו תוך כדי שהוא מתפרע על הרצפה הוצאתי את הטייזר והשתמשתי בשוקר חשמלי נגדו על מנת להרגיע אותו ולהצליח להשתלט עליו..." (עמ' 2).

29. השוטר חיים בן שאנן בהודעתו מיום 31.1.14 מצוין, בין היתר, כי לאחר כל התכונה של סחר בסמים

הוא נערכו לכניסה לבית המשיב, המתינו עד שהגיע בחור ודפק בדלת ובעת שנכנס, הם נכנסו ומשתלטים על כל החשודים בדירה. רונאל הכניס את המשיב לחדר על מנת להתחיל חיפוש כשלפתע הוא שמע את המשיב צועק **"תעופו תעופו מפה אין לכם צו זה הבית של אמא שלי"**. הוא אף מיהר לסייע לרונאל מאחר והיה לבד, כאשר הגיע ראה שהמשיב צועק **"אבא"** ורונאל מנסה להסביר לו שוב ומזדהה בתעודה **"והחשוד ממשיך להשתולל ולהניף ידיו לערר רונאל שהסביר לו כי יעצור אותו אם לא יפסיק להשתולל"** בשלב זה הוא התקרב למשיב והריח ריח חזק של אלכוהול ושם לב שהוא מתנגד באופן שאינו מתאים לאדם שפוי ובתוך כך **"מנסה לעורר גם פרובוקציה תוך שהוא ממשיך לצרוח ולהשתולל בשלב מסוים החל ליפול על הרצפה ולבעוט לעבר רונאל שחטף ממנו מכה בידו. בשלב זה ניסיתי להתקרב ולהשתלט על אלעד וקיבלתי מכה חזקה בידו שהתעקמה"**.

כן מצוין השוטר כי רונאל הזהיר את המשיב שישתמש באקדח טייזר נגדו פעמים **"ועדיין המשיך לבעוט לעברנו כמו כן מאחר וסיכן אותנו רונאל הפעיל נגדו את האקדח טייזר.... ואז הוא החל להרגע"** (עמ' 2)

30. עוד מוסיף בן שאנן בעמ' 3 להודעתו כי הם ניצלו את הרגע שהמשיב נרגע לאחר השימוש בטייזר, רונאל הביא אזיקים והוא סייע לו לאזוק את המשיב **"... שהחל להתנגד שוב במהלך האזיקה, לציין כל שלב שהוא משתולל ובעט לעברנו בצורה מסוכנת השתמשתי נגדו בכוח כנגדו ומנסה לנטרל אותו ועדיין בקושי רב..."**

(השוטר עדי טפטה מפנה בדו"ח הפעולה שלו לדו"ח של רונאל (עמ' 1 באמצע).

השוטר דן פדלו בהודעתו מצוין כי מבחינתו לא היו ארועים חריגים, לא היה שימוש בכוח ולא נגרם נזק (שם בעמ' 2)).

דין והכרעה

31. כידוע לשם מעצר נאשם לאחר הגשת כתב אישום על המדינה להוכיח ראיות לכאורה להוכחת אשמתו ועילת מעצר. גם לאחר שהשתכנע ביהמ"ש כי ניתן להורות על מעצר יש לבחון האם ניתן להשיג את תכליל המעצר תוך נקיטה בחלופת מעצר (ר' בש"פ 1061/14 שחר נ. מדינת ישראל).

ראיות לכאורה

32. מכל המקובץ והמפורט לעיל עולה, כי קיימות ראיות לכאורה במידה הולמת בהתאם להילכת זאדה ויפורט בקצרה:

א. השוטר פרץ מתאר העברת חומר חשוב כסם מהמשיב לאחר (סעיף 17 לעיל).

ב. השוטר פרץ מתאר העברת כספים בקשר עם חומר שהיה בשקית (סעיף 18 לעיל).

עמוד 8

- ג. השוטר פרץ מתאר העברת חומר בשקית על ידי המשיב לנהג הפיאט האדומה (סעיף 19 לעיל).
- ד. בהמשך בפיאט האדומה נתפס סם בשקית (סעי' 20-18 לעיל).
- ה. הסם שנתפס בפיאט 500 היה בשקית אוכל בדומה לאופן בו נמצא סם ארוז בדירת המשיב במהלך החיפוש (ר' סעי' 21 לעיל).
- ו. בתמליל השיחה בין נוסעי הפיאט 500 (דראי ועדן) עולה טענתם שהסם נזרק לרכבם, משמע אכן הגיע לאוטו סם (ר' סעי' 23-24 לעיל).
- ז. לוגסי בהודעתו מיום 31.1.14 ציין כי ידע שהולכים לקבל "משהו" (היידרו או חשיש) (ר' סעי' 24 לעיל).
- ח. אין מחלוקת כי היה מפגש בין המשיב לבין שני נוסעי הפיאט (ר' סעי' 25-26 לעיל).
- ט. כסף נתפס בדירת המשיב הן על גופו והן על גופו שלאחר (ר' סעי' 20-21 לעיל) ואף נתפס כסף מזומן על גופו של יונה דראי נהג הפיאט (ר' הודעת בן שאנן מיום 31.1.14 עמ' 1 למטה).
- י. באשר לראיות לכאורה בענין תקיפת שוטר - ר' הודעות רונאל ובן שאנן (סעי' 28-30 לעיל) המדברות בעד עצמן.

33. כידוע, בדיון שאלת מעצר עד תום ההליכים נדרש בית המשפט לבחון קיום של תשתית ראייתית לכאורית ודי בבחינת כוח ההוכחה הפוטנציאלי הטמון בחומר החקירה (ר' בש"פ 420/14 אשרף).

מקומן של טענות העוסקות במהימנות ההודעות ובמשקל שיש לייחס להן, הינו בהליך העיקרי (ר' בש"פ 372/14 נוי).

בענייננו אנו, סבורני כי נוכח האמור לעיל, ניתן לקבוע בצורה ברורה כי קיימות ראיות לכאורה לכל האישומים נשוא כתב האישום המתוקן.

עילת מעצר

34. למותר לציין, כי קיימת עילת מעצר כנגד המשיב על פי סעיף 21 (א) (1) לחוק המעצרים, אשר קובע בס"ק (ג) (3) כי החזקת סמים שלא לצריכה עצמית מקימה חזקת מסוכנות, אשר הנטל להפרכתה מוטל על המשיב.

המדיניות הנוהגת והמקובלת הינה, כי בדרך כלל יש להורות על מעצר עד לתום ההליכים של נאשם המואשם בביצוע של עבירות סחר בסמים וזאת על מנת להגן על שלום הציבור. בית המשפט יחרוג מכלל זה רק במקרים בהם קיימות נסיבות חריגות אשר מצדיקות את שחרורו של הנאשם לחלופת מעצר. (ר' בש"פ 3899/95 מדינת ישראל נ' ג'אמל, פד"י מט (3)

164; בש"פ 2512/96 מדינת ישראל נ' נסאסרה ואח', פד"י נ (2) 101; בש"פ 6226/04 אבו חצירא נ' מדינת

35. בבש"פ 6317/97 יצחק נ' מדינת ישראל נפסק, בין היתר, כי:

"עבירות של סחר בסמים על פי עצם טיבן אינן יודעות לא מקום ולא שעה. אין הן עבירות התלויות במקום ואין הן עבירות התלויות בשעה". (ר' גם:בש"פ 9405/04 חופני נ' מדינת ישראל; בש"פ 2616/99 נגר נ' מדינת ישראל; בש"פ 7931/07 מדינת ישראל נ' אבו קנדיל).

36. הגישה המושרשת והמקובלת, כאמור, בפסיקת בית המשפט העליון גם לאחר חקיקת חוק המעצרים, הינה כי בעבירות סמים חמורות דינו של הנאשם בהן להעצר עד תום ההליכים. זולת במקרים יוצאי דופן ואין מקום לנקיטת חלופת מעצר ואף לא בתנאי מקביל של מעצר בית מלא, נוכח המסוכנות הטמונה בנאשמים אלה כי ימשיכו בעיסוק בהפצת הסם. (ר' בש"פ 10594/03 קורסנוב נ' מדינת ישראל).

37. בבש"פ 7180/03 מדינת ישראל נ' לוי, נפסק, בין היתר, כי:

"מקובל שבענייני סמים יש למנוע בדרך כלל ממי שמעורב בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית להתהלך חופשי, כדי שלא יחטיא את הציבור. כפי שציין השופט לוי בבש"פ 3445/02 מדינת ישראל נ' שבתאי (לא פורסם):

" תרומתם של בתי המשפט לצמצום ממדיו של נגע הסמים, אינה יכולה להיות מילולית בלבד, והיא צריכה להתבטא גם במעצרו של אלה התורמים להפצתו עד תום ההליכים, למעט מקרים חריגים ביותר". (ר' גם: בש"פ 1061/14 שחר נ. מדינת ישראל).

חלופת מעצר

38. היתכנותה של חלופת מעצר בעניינו של המשיב נבחנה כאמור על ידי שירות המבחן בשני תסקירים שהגיש:

א. בתסקיר הראשון מיום 17.2.2014, אשר התייחס לכתב האישום הראשון (ר' רישת התסקיר) - מפרט שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של המשיב, טיב קשריו עם אביו, העובדה כי עומדים כנגדו 4 תיקי מב"ד נוספים מחצי השנה האחרונה בחשד לעבירות סמים, אלימות ונהיגה.

שירות המבחן מציין כי המשיב דיווח על שימוש אינטנסיבי בסמים, הציג עצמו כמכור לקנביס, צמצם קשריו השוליים ודפוסים בעייתיים מתמשכים.

שירות המבחן מתרשם כי המשיב מתנהל מתוך חלקים מניפולטיביים ומרמתיים, כאשר ניסה לנווט

השיחה סביב הצורך לקדם מצבו המשפטי (עמ' 2).

שירות המבחן מתרשם מאדם המעורב לאורך שנים בעבירות, בהן עבירות רכוש, מרמה וסמים, חשוף לגורמים שוליים בסביבתו החברתית והמשפחתית.

המשיב מסר בפני שירות המבחן מידע סותר בנוגע לעומק ורצף שימושו בסמים.

שירות המבחן מתרשם כי מוקד הבעייתיות הינו דפוסיו השוליים של המשיב **והוא מעריך כי קיים סיכון להמשך מעורבות בעבריינות, בין היתר בתחום הסמים** (עמ' 3 רישא).

ב. שירות המבחן מציין כי המשיב הציע להשתחרר למעצר בית בבית אביו, בפיקוח בת זוגו ואחותו, לצד טיפול ב"בית חוסן".

לשירות המבחן הגיעה האחות, אשר הציעה כי תשמש מפקחת יחידה במעצר הבית, בבית הדודה בנתניה או אצל בן זוגה בחדרה.

שירות המבחן התרשם ממפקחת רצינית ומגויסת לתפקיד הפיקוח, אך לצד זאת במשך השנים לא היוותה דמות תומכת למשיב ומציבה גבולות ונראה כי גם מולה המשיב פעל בדרך מניפולטיבית ומגמתית ובשל כך, העריך השירות כי גם כיום היא תתקשה להוות עבור המשיב גורם מרסן ומציב גבולות.

עוד ראה שירות המבחן בעייתיות בתוכנית שחרור המבוססת על פיקוח יחיד (עמ' 3 סיפא).

ג. בהמשך לדיון שהתקיים ביום 19.2.2014 ובקשת ב"כ המשיב ועל מנת לאפשר למשיב הצגת "חלופת מעצר שלמה וראויה בדמות ערבים/ מפקחים נוספים" ומבלי ליצור הסתמכות על ציפיייה כלשהי, נתבקש שירות המבחן להגיש תסקיר משלים.

ד. בתסקיר הנוסף של שירות המבחן מיום 25.2.2014, צויין כי התסקיר ניתן לצורך בחינת מפקחים נוספים.

שירות המבחן מפרט את הבעייתיות של שהיית המשיב בבית אביו (המבצע עבודות שירות) בנתניה.

שירות המבחן מתייחס לבת הזוג של האב (גב' ברק כלפון) והעריך כי תתקשה להוות גורם מצמצם סיכון להתנהגות חוזרת בפלילים למשיב.

שירות המבחן נפגש אף עם חברו של המשיב (בן זוגה של אחותו - מר עטיה) והתרשם כי למפקח מוצע זה עמדות מקלות לעניין שימוש בסמים והוא לא המליץ עליו כמפקח.

אף בסופו של תסקיר זה, **לא** המליץ שירות המבחן על שחרור המשיב לחלופה.

39. כנגד המשיב קיימות ראיות לכאורה, בהתאם להלכת **זאדה**, ביחס לכל העבירות המיוחסות לו בגדרי 2 האישומים הנכללים בכתב האישום המתוקן.
40. בשים לב לעבירות המיוחסות למשיב של סחר בסם והחזקה בסם שלא לצריכה עצמית, קמה כנגדו עילת מעצר מכח הוראת סעיף 21 (א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים.
41. לא למותר לציין, בשלב זה, את עברו של המשיב ואת העובדה כי תלוי ועומד כנגדו עונש מאסר על תנאי בן 4 חודשים בר הפעלה (ר' סעיף 3 ז' לבקשת המעצר).
42. בשים לב להרשעותיו של המשיב בעבר בעבירות סמים - היכולות להתבצע בכל מקום ושעה - והעבירות המיוחסות לו במסגרת כתב האישום עתה, מסוכנותו ברורה והנטל להפרכתה מוטל עליו, נטל בו כשל מלעמוד.
43. הרשעותיו של המשיב בעבר, בין היתר בעבירות של הפרת הוראה חוקית ובריחה ממשמורת חוקית, לצד עבירת תקיפת שוטר המיוחסת לו כעת, מעלות ספקות ניכרים באשר ליכולת בית המשפט ליתן בו אמון ולשחררו לחלופת מעצר (עליה לא המליץ שירות המבחן!).
- הלכה היא כי חלופת מעצר, לרבות מעצר בית, מתבססת על אמון שבית המשפט רוחש לנאשם ובאם נשמט האמון או אינו קיים, מתמוטטת גם החלופה (ר' בש"פ 507/00 מזרחי).
44. כאמור לעיל שירות המבחן במסגרת שני התסקירים שהגיש, אינו בא בהמלצה לשחרור המשיב לחלופת מעצר. תסקיר שירות המבחן אינו כובל את ביהמ"ש (ר' בש"פ 787/12 מדינת ישראל נ. סלאימה), אך לצד זאת נדרשים שיקולים מבוססים לסטות ממנו, במיוחד כשהמלצתו היא שלילית (ר' בש"פ 2798/08 מדינת ישראל נ. פלוני; בש"פ 347/14 אלרוחם).
45. יש להדגיש כי ב"כ המשיב מבקש כי שולחו ישוחרר לחלופה הכוללת הליך של גמילה בבית חוסן לצד שחרורו לחלופה בתנאי מעצר בית מלא.
- בבש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ. סויסה נקבע בין היתר, כי נקבע הכלל כי העיתוי הראוי לגמילה מסמים הוא בשלב גזירת הדין וריצוי העונש.
- לכלל זה **חריג** בהתקיים שלושה או שניים מהתנאים המצטברים - אשר בענייננו **אינן** מתקיימים במשיב - :

- א. המשיב לא החל בהליך גמילה טרם שביצע את העבירות המיוחסות לו (וזוהו התנאי הראשון והעיקרי).
- ב. כמפורט בתסקירי שירות המבחן פוטנציאל ההצלחה להליך הגמילה שמבקש המשיב לבצע אינו גבוה.
- ג. נראה כי חלופת המעצר המוצעת אין בה ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מן המשיב.

אין חולק כי המשיב אינו עומד בתנאי הראשון שנקבע בהילכת **סויסה**, תנאי שהוא התנאי המרכזי והחשוב, ובהעדרו יש להמנע ככלל לשחרור נאשם לחלופת מעצר טיפולית (ר' בש"פ 4114/13 **אלתמימי**; בש"פ 8806/13 **מדינת ישראל נ. זכאים**).

46. **אשר על כן ובהנתן כל האמור מצאתי להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.**

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, א' אדר ב תשע"ד, 03 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.